DEBAT

Josep Maria Sala, secretari d'organització del PSC

"El centralisme no és viable"

La setmana passada el PSC celebrà un congrés extraordinari que obrí les portes de la cursa electoral dels socialistes catalans. Amb Raimon Obiols confirmat com a *presidenciable*, Josep Maria Sala explica el missatge i les claus de la seva campanya.

Quins seran els grans eixos del programa socialista per les properes autonòmiques?

—El nostre programa té com a objectiu bàsic impulsar la idea que a Catalunya és necessari que es produeixi ja un canvi. Esgotades ja les possibilitats de l'actual govern de fer coses pel país, cal portar noves energies a la Catalunya del 92. A partir d'aquí, presentem tres grans orientacions, aprovades ja en el sisè congrés: el progrés econòmic, la justícia social i l'equilibri territorial. Tots tres són necessaris per modernitzar el país i per afrontar el repte d'Europa i s'emmarquen dins la voluntat de construir una Catalunya amb les màximes capacitats d'autogovern dins la perspectiva del desenvolupament federalista de l'estat espanyol i de la unitat europea.

—¿Què volen transmetre amb l'eslògan del congrés, "Catalunya 92!"?

—Nosaltres creiem que a l'any 92 passaran dues coses molt importants. En primer lloc farà eclosió l'enorme transformació que s'ha produït al voltant dels Jocs Olímpics, que ha transformat la pell de tot el país. I en segon lloc és l'any que es produeix la nostra incorporació a Europa. L'estancament de l'actual govern de CiU no respon a aquests reptes i en aquest sentit el lema Catalunya 92! pretén remarcar que ha arribat el moment que el govern de la Generalitat participi d'aquest enorme procés d'empenta i de futur.

—S'ha dit sovint que federalisme i fet diferencial no acaben de ser del tot compatibles. ¿Vostè creu que si?

—El federalisme per a nosaltres és un instrument polític de potenciament de l'autogovern català i per tant de l'afirmació de la personalitat nacional de Catalunya, dins l'entorn de l'estat de les autonomies i dins el procés de construcció d'Europa. Si comportés una pèrdua de la nostra identitat, no tindria sentit.

—Des del PSC també s'ha dit que l'oposició de Felipe González al federalisme no és tal.

—González ha plantejat alguna reserva al federalisme, però ho ha fet precisament per remarcar que no s'interpreti el federalime com un ofec als fets diferencials o com un plantejament de tipus uniformista. González té molt clar el fet diferencial català.

—Segons el PSC, a aquestes autonòmiques només s'hi presenten dos projectes: el seu, federalista, i el d'ERC, independentista. ¿Estan donant molta rellevància o avalant-lo al segon?

—Que només hi concorren dos projectes és bastant veritat, potser no en la conjuntura immediata, però sí, si fem una visió a mig termini del nostre país. Com a model nacional partim del fet que el retorn al centralisme és impossible, perquè és el passat, no és viable. Llavors hi ha dos possibilitats d'imaginar-se el futur. Una és a base dels plantejaments independentistes i l'altra la de l'afirmació de la personalitat de Catalunya en un marc més ampli de tipus federal. L'entorn en què pot estar a mig termini el nostre país pot ser o bé que Espanya evolucioni en una perspectiva federalista amb Europa, o bé que Catalunya sigui un país independent. Entre mig, a mig termini, no hi ha res.

—¿La independència és l'única opció possible a banda del federalisme?

—Es una opció minoritària, però és una opció. Hi ha l'opció de la situació present mantinguda eternament. Però costa de creure que sigui possible.

—¿És la de CiU?

—El president Pujol està en contra del federalisme. També ha dit que està en contra de la independència. ¿A favor de què està? De la confusió. Desitjaria que algun dia ens explique què serem com a país d'aquí a deu anys.

—¿En el missatge electoral socialista primarà l'explicació d'un programa de govern o la crítica a la gestió del govern actual?

—Clarament la presentació de la nostra alternativa. Els ciutadans esperen que expliquem el que volem fer. No val la pena criticar perquè hi ha molt poca acció de govern a criticar. El que sí que podem dir és que en els últims dotze anys hem estat instal.lats amb una administració molt rutinària, malgrat les competències i la capacitat financera actual. L'actual govern, que ens deixarà aviat, és trist i gris.

—¿El programa socialista seria pactable amb CiU en cas que no revalidés la majoria absoluta?

—Nosaltres anem a les eleccions amb voluntat de guanyar-les i formar un govern que faci el nostre programa. No tenim perquè renunciar a governar. Dit això, nosaltres no tanquem cap porta.

—¿Per tant, tampoc a CiU?

—En aquestes autonòmiques hi ha un matís que les diferencia de les anteriors. El país ha entrat en una certa situació més normal. Al 84 i al 88 hi vam concórrer amb un clima de crispació molt intens. Ara el país està menys crispat, hi ha menys enfrontament entre partits. No podem dir que no pactarem, farem una majoria alternativa a l'actual. El poble decidirà, i si desitja col.laboració entre els dos primers partits, estem disposats a considerar-ho.

—¿Continua sent viable allò que anomenen una "majoria de progrés"?

—El que seria ideal és una majoria socialista. Si això no és possible, la segona opció seria aquesta majoria.

—¿Quan demanen aquest canvi a la Generalitat, què aportaria de nou el PSC?

—Crec que sobretot hi hauria un govern que plantejaria al país objectius, projectes i realitzacions en el futur. No la instal.lació en el fet d'administrar més bé o més malament allò que es té. Objectius de millora de la seva estructura productiva, del seu medi natural, d'integració a Europa... El resultat d'aquesta nova manera de fer les coses el tenim amb els ajuntaments, no solament els socialistes.

—¿Els 70.000 nous vots que van rebre els socialistes en les darreres municipals procedents de les comarques de l'interior del país, teòricament convergents, incideix en l'estratègia electoral de les autonòmiques?

—En alguns moments hem tingut la imatge que el PSC era un partit urbà, industrial, però nosaltres volem ser el partit de tot Catalunya. Farem una campa-nya específica per a les comarques que nosaltres anomenem de la Catalunya dura. Hem d'aconseguir que la gent d'aquestes comarques tingui uns mínims garantits, suficients per continuar-hi vivint.

— ¿Veu possible que aquesta vegada es modifiqui el comportament electoral que fa que els socialistes guanyin les eleccions municipals i les generals però mai les autonòmiques?

—Si aconseguim més penetració a les comarques interiors, si els ciutadans reconeixen la bona gestió socialista a molts municipis, si aconseguim fer votar els abstencionistes, és viable.

—¿Demanem per a les autonòmiques fidelitat al vot municipal socialista?

—No demanem fidelitat, com fa el senyor Pujol, perquè no té propostes. Nosaltres només demanem que el ciutadà compari el que ha fet el seu ajuntament i el que ha fet la Generalitat.

—Obiols és, per tercera vegada, el candidat a president del PSC. ¿Es el candidat indiscutible?

—Sí. En el conjunt del partit hi ha un consens amplíssim. Hi ha el consens que la persona que representa més clarament la necessitat de canvi en el govern de Catalunya és el Raimon Obiols. Per la seva manera de fer, per no fer de la Generalitat un instrument de persona, és el candidat claríssim.

— ¿A la tercera va la vençuda?

—Sí, però no és la vençuda. Diguemne que a la tercera va la guanyada.

—¿Considera la campanya oberta?

—Sí, està oberta des del moment en què el senyor Pujol es fa proclamar i aclamar candidat. No sé per què el senyor Pujol necessita aquesta pre-campanya de quatre o cinc mesos. La campanya l'han començat ells.

—¿La crida a l'opinió pública que, sota el títol de "Ciutadans!", ha llançat un conjunt d'intel·lectuals, entre els quals hi havia destacats militants socialistes, forma part de la pre-campanya del PSC?

—No, no, destacats militants no. Alguns potser.

—Xavier Rubert de Ventós, Serrat...

—Serrat és un molt bon amic, però jo crec que era una representació molt àmplia dels sectors intel·lectuals del país. La nostra voluntat és respectar l'autonomia de la societat civil el màxim possible, justament el contrari del que ha fet el govern de la Generalitat, que ha intentat copar-ho tot i crear intel·lectuals orgànics.

—¿Vostè s'hi sent identificat?

—Sí, però nego que hagi sortit del PSC.

Pere Martí